

Handwritten signature or note at the top of the page.

Berg: Denne sidste Yttring forekommer dog lidt forunderlig, naar jeg tænker paa det ærede Medlems Stilling ved Finantslovens 2den Behandling, hvor han selv var iblandt de 85 — det var Lallet, saavidt jeg erindrer — som ifjor stemte for, at dette Tillæg skulde indføres paa Finantsloven. Dengang maa det altsaa ikke have staaet for det ærede Medlem saaledes, at det var en umulig Forening, som dengang fandt Sted imellem Finantsloven og disse Regler. Om selve det foreliggende Spørgsmaal skal jeg ikke udtale mig, da jeg i den Henseende kan henholde mig til den ærede Ordfører. Naar det imidlertid gjentagende er blevet fremhævet, at man herfra har gjort dette Spørgsmaal til et politisk Spørgsmaal, saa vil jeg minde om denne Sags Gang. Sej ærede Medlemmer af Folkethinget stillede ifjor efter Forhandling med den daværende Finantsminister og med hans Stempel: „Kan passere“ et Forslag til Finantsloven med lignende Regler som disse. Dette Finantsministerens „kan passere“ taler for, at der ikke lagdes eller laa noget egentlig politisk Moment i Sagen; thi hvis Finantsministeren havde sagt: „Kan ikke passere“, er det muligt, at de sej ærede Medlemmer, som stode udenfor Finantsudvalget, havde valgt en anden Form og sagt: Strid ville vi ikke have om Formene; men vi ville have Sagen frem, og saa vælge vi, at lade den komme ved et særskilt Lovforslag. Naar saa Sagen var kommen frem gjennem et særligt Lovforslag, uden at Finantsloven var blevet berørt, antager jeg — jeg veed det ikke, men antager det — at Folkethinget havde sagt: Der er Intet i selve Rigsdagens Forhandlinger, der gaar imod den Anskuelse, at det godt kan indføres paa Finantsloven; men vi ville dog ikke bringe dette Spørgsmaal paa Bane, da vi desforuden have Strid nok mellem os og Regjeringens alligevel. Paa den Maade kunde det have gaaet sin Gang ifjor, men med Stemplet „kan passere“ gif det den anden Vej. Forslaget gif da herfra indsat paa Finantsloven, uden at jeg mindes, at Folkethinget lagde Andet deri, end hvad der laa deri, at vi vilde give en Bevilling til disse Embeds- og Bestillingsmænd af den og den nævnte Størrelse. Det politiske Moment kom, som den ærede Ordfører bemærkede, først ind i Sagen ved Behandlingen i Landstthinget. Haavde man i Landstthinget havt den daværende Finantsminister bestemt paa sin Side, og man trods Finantsministerens Advarsel her i dette Thing havde sat Forslaget ind paa Finantsloven, vil jeg sige, at saa maatte Folkethinget have baaret en Del af Skyl-

den for den Strid, der var reist; men saaledes forholder det sig ikke. Landstthinget stod egentlig imod Regjeringen, thi det var Regjeringens Soldning, der havde givet en Opmuntring til at gaa den naturligte Vej ved dette Spørgsmaals Afgjørelse, nemlig at vælge Finantslovsveien. Men uagtet Ministeren stod saaledes, og Folkethinget havde stillet Forslaget paa den Maade, saa fastede dog, med Fare for, at det Hele vilde gaa istykker, ja med en meget rimelig Udsigt dertil, Landstthinget dette politiske Element ind. Naar det nu er saaledes, forekommer det mig mærkeligt, at man kan glemme, hvorledes det er gaaet til, og Aaret efter komme og fortælle os, at det er os, der har fastet dette Spørgsmaal ind som et politisk Moment (Kiær: Det er ikke alene Hufommelsen, det skorter paa!). Ja, naar det ikke er Hufommelsen, der mangler, saa veed jeg ikke, hvad det er. Det interesserede mig at høre det ærede Medlem for Præsæs Amt's 1ste Valgtreds (Scavenius) udtale sig første Gang. Han taler jo meget koncist og klart, og man kan i Reglen ikke være i Tvivl om, hvad hans Mening er. Han fortalte os da, at et Lønningstillæg til Embedsmændene, saaledes som det her er foreslaaet eller noget anderledes, hvorledes det nu end kan blive, vil ikke blive givet paa Finantsloven; det andet Thing vil ikke gaa ind derpaa. Det er jo i en vis Forstand en overordentlig behagelig Stilling, vi komme i, at vi ved et af vore 102 Medlemmer kan paa Forhaand endnu i Tide faae at vide, hvorledes Barometret staar i det andet Thing. Jeg vilde ønske, at det andet Thing havde et lignende Barometer, det vilde da muligvis ved forskellige Leiligheder ogsaa tage alt skyldigt Hensyn til en Anvisning af den Art, som her er fremkommen. Men det ærede Medlem taler ikke uden Grund; det er altsaa givet, at Landstthinget vil ikke have Finantsloven, naar der paa den gives Embedsmændene et Tillæg af den og den Størrelse. Denne Visshed fra det ærede Medlems Side kan ikke være fremkommen ved, at han privat har talt med et eller andet Medlem i Landstthinget, thi et eller andet Medlem af Landstthinget er ikke Landstthinget, men hans Visshed maa være grundet paa en Beslutning af Landstthinget. Da nu imidlertid Landstthinget, som bekendt, ikke har behandlet Finantsloven, maa det være en Udentingsbeslutning, og det er overordentlig interessant at se, at samtidig med, at vore ærede Modstandere have fortalt omkring i Landet saa meget om det Fordervelige og Urigtige i Udentingsbeslutninger — hvilket for Næsten paa andet Dansk betyder Samtaler om, paa hvilken